

"İNSANI EN SON TERKEDEN SESİDİR"

TİMUR SELÇUK

25. yıl

Belleklerden silinmeyen şarkıların besteci ve yorumcusu,
sanat yaşamında çeyrek yüzyılı geride bıraktı.

*Timur Selçuk has been composing and singing unforgettable
songs for the past quarter century.*

By GÜL DIRICAN Photos KADIR ÇITAK

Ne çılgın, ne çılgık çılgığa neşeli, ne de sansasyonel. Minyon bir adam tam 25 yıldır olağanüstü bir sakinlikte, dinginlikte kendi müziğini, kendi "sesini" anlatıyor insanlara.

"20 yaşında herşeyi güzel görüyor, kimsenin size kötülük yapmayacağını düşünüyorsunuz. 30 yaşına geldiğinizde, on kişiden bir tanesine dikkatli yaklaşmam gerek, di-yorsunuz. 40 yaşına geldiğinizde ise on kişiden beşine dikkat etmeniz ve o beş kişiyi de iyice sınamanız gerektiğini, ondan sonra dost olabildiğinizi görüyorsunuz. Yaşam boyu ilkeleriniz değişmemiştir. Hep güzellikten, doğadan, insandan yanasınızdır, ama onları ilişkilerde, özel hayatınızda kullanırken artık daha dikkatlisinizdir" diyor Timur Selçuk.

Ünlü besteci ve müzisyen Münir Nurettin Selçuk'un "saygın mirasının" varislerinden biri Timur Selçuk. O mirasın ikinci kuşak temsilcisi ise, geçtiğimiz ay Rumelihisarı konserlerinde babasıyla birlikte sahneye çıkan Hazal Selçuk. 25. yılında Timur Selçuk kı-zını Türkiye'nin müzik gündemine sokuyor.

Timur Selçuk, ilkokulla birlikte İstanbul Belediye Konservatuarı'na başladı. 1952-61 yılları arasında solfej, armoni ve piyano öğrenimi gören Selçuk, 1964 yılında Paris'e giderek altı yıl süreyle Ecole

There is not a trace of the eccentricity, exaggerated vivacity or sensationalism that popular musicians so often vaunt in Timur Selçuk. This diminutive creator of original music has been quietly pursuing his own vision for the past 25 years.

"At twenty you are optimistic about everything," says Timur Selçuk. "At thirty you realise that you should be wary in your dealings with one person out of ten. At forty that rises to five people out of ten, and you only make friends with the remaining five after they pass your personal tests. Your principles have not changed. You still va-

lue beauty, nature, and people, but you learn to be more careful when it comes to your private life."

Timur Selçuk is the son of the famous composer and musician Münir Nurettin Selçuk, whose innovations influenced the course of twentieth century Turkish classical music. Timur Selçuk's daughter, Hazal, is also following in the family's musical footsteps, and recently appeared with her father at a concert in Rumeli Fortress.

At the age of six Timur Selçuk began taking lessons in piano, solfege, and harmonics at Istanbul Municipal Conservatory, and at 18 went to Paris to study piano, composition and conducting at the Ecole

Babasının 60. sanat yılı jübilesinde. / At his father's 60th year jubilee.

Timur Selçuk
25 yıldır olağanüstü
bir sakinlikle
kendi müziğini
anlatıyor insanlara.
Şarkılarında insanlar
kendilerinden de
birşeyler buluyor.

Timur Selçuk has a
heartly aversion to the
brash stage persona
of show-biz, preferring
to maintain a
dignified distance from
his audience.

Normale de Musique'de piyano, kompozisyon ve orkestra şefliği bölümlerine devam etti. 1975'te Ankara Sanat Tiyatrosu'nun müzik yönetmenliğini üstlenen Selçuk, devlet tiyatroları ve özel tiyatrolara otuza yakın oyun müziği yazdı. 1977'de İstanbul Oda Orkestrası'nı, 1978'de ise Çağdaş Müzik Merkezi'ni kurdu.

Çağdaş Müzik Merkezi açıldığından bugüne, yaklaşık on bin kişiye eğitim vermiş. Timur Selçuk bu okulu, "İlkeli bir hobi merkezi" olarak tanımlıyor.

"Bu okul boş vakitlerinizi keyfinize göre değerlendirdiğiniz bir yer değil, hoşgörü ve disiplinle, her yaş ve kesimden insanın müziğin her alanında yeteneklerini değerlendirebileceği bir merkez" diyor Selçuk.

"Ayrılanlar İçin", "Beyaz Güvercin" ve "İspanyol Meyhanesi" 20 yılı aşkın bir süredir belleklerde. Bu şarkılar bestelendikleri dönemlerde Türkiye'deki birçok insanın içine işleyen, kendilerinden birşeyler buldukları şarkılar oldu. Selçuk, "Coşkulu şarkılarımda bile öyle insanı gözyaşlarına boğuveren bir yorum yoktur. Daima ölçülüdür. Bir ayrılık şarkısı söylediğimde dahi, insanların şarkının sonunda iki ayaklarıyla yere sağlam basmalarını gerektiğini düşündüm ve bu düşüncemi yansıttım" diyor. Laubaliliği hiç sevmediğini vurguluyor. Seyirciyle arasına her zaman ölçülü bir mesafe koymaktan yana.

Timur Selçuk annesine piyanoyla eşlik ediyor. Yandaki fotoğrafta ise ilkokul yıllarında yavrukurtken / Timur Selçuk accompanying his mother on piano at a singing recital. Right: Timur the cub scout.

Normale de Musique. In 1975, at the age of 29, he became musical director of Ankara Arts Theatre, and since then has written music for nearly thirty plays. He established Istanbul Chamber Orchestra in 1977 and the Modern Music Centre in 1978. The latter, which Selçuk himself describes as "a principled hobby centre", has taught around ten thousand people who take their music seriously. That is where the "principles" come in. Selçuk expects his students to put up with a tolerant discipline, in the process of cultivating their musical talent, whether for classical or popular, Turkish or western music.

Songs by Timur Selçuk, such as *Ayrılanlar İçin*, *Beyaz Güvercin* and *İspanyol Meyhanesi*, have not lost their popularity after more than 20 years. They struck a chord which is still vibrating. "Even in my emotional songs, I avoid tear-jerking. I always seek moderation. If I sing about separation, I end on a pragmatic note because I think people should keep both feet on the ground," explains Selçuk. He has a hearty aversion to the brash stage persona of show-biz, preferring to maintain a dignified distance. To this he attributes his remaining on the periphery of public popularity, because he is not prepared to compromise his principles for more fans. "In the long run my attitude to audiences is the correct one," he affirms. "It derives from my respect for myself and my listeners... sometimes more than they deserve," he adds in a disillusioned aside.

Timur Selçuk is a musician impossible to pigeon-hole. His sweeping repertoire covers arrangements of 18th century Turkish classical music for his Istanbul Chamber Orchestra, 19th century vaudeville, jazz, folk, pop, scores for plays, ballet and opera. Whether composing the Yunus Emre opera and *Bir Uzay Masalı* ballet or his latest popular hit he is in search of originality rather than synthesis. This, plus his diversity and scope distinguish him firmly from other popular Turkish musicians trying to create modern Turkish music which bridges the schism between fans of Turkish and western music.

Babası gibi kendisinin de Türkiye'de "marjinal" kalmasının nedenini burada görüyor: "Şu anda en popüler şarkılara, söyleniş biçimlerine baktığımda, uzun vadede tavrımın doğru olduğunu bir kez daha anlıyorum. Bu, kendime saygımdan, dinleyicilere çok büyük saygımdan kaynaklanıyor" diyor.

Timur Selçuk, hem besteci, hem de yorumcu olmasına karşın, çok az şarkı sözü yazmış. Çünkü şairlerden beste yaptığını ve kendisinin şair olmadığını söylüyor. Ayrıca söylediği şarkı sayısı da oldukça az. "Sesimle fazla kaset yapmadım, bu doğru. Ama yirmiden fazla tiyatro müziği yazdım. Herşeyden önce, İstanbul Oda Orkestrası'yla büyük bir oda müziği repertuarı oluşturduk. Ayrıca "Yunus Emre" ve "Bir Uzak Masalı" gibi opera ve bale müziği yazdım. Ya-

Piyano ve Timur Selçuk... 25 yıldır ayrılmaz bir bütün oluşturuyor. Sanatçı yanda Ümit Yaşar Oğuzcan, Faruk Nafiz Çamlıbel ve annesiyle.

Timur Selçuk hated piano lessons as a child, but has been inseparable from the instrument ever since. Left: We see him with Ümit Yaşar Oğuzcan, Faruk Nafiz Çamlıbel and his mother.

ni yazmayan bir insan değilim. Hatta çok fazla yazan bir insanım. Bence ses yalan söylemeyen tek enstrüman. İnsanı en son terkeden en vefalı dost. Son nefesinizi verir, öyle ölürsünüz. Oysa son noktaya kadar keman çalamazsınız. Kendi sesimle birşey söylüyorsam bunu istediğim zaman söylemeliyim" diyor.

Müzikle tanıştığı yıllarda birçok öğretmenin canını sıkıymış Timur Selçuk. Piyanodan hiç hoşlanmamış. Hocası Matmazel Çamuryan her parmağı için bir masal anlatırmış ona. Küçük parmağını kullanınca da masal sayısı ikiye çıkarmış. Yaştları dışarıda oyun oynarken, tuşlarla savaştan Timur Selçuk, hocalarının "sevgili başbelası" olmuş uzun süre.

Timur Selçuk babası için "Kendine ve yaptığı müziğe yaklaşımı alçakgönüllü değildi" yorumunu yapıyor. "Doğanın ona verdiği olağanüstü yeteneğin farkındaydı. Eğer bir insan ne yaptığığının bilincindeyse büyük oynamalıdır, çitayı yükseğe koymalıdır. Yaptığı işe saygısı, kendisine saygısı, biz çocuklarına da kazandırdığı bir değer oldu. Şimdi bu özelliklerin kızına da yansıdığını görüyorum."

Haziran ayında piyasaya çıkan "Timur Selçuk-25 Yıl" kaseti ve gelecek sezon Ankara Devlet Tiyatrosu'nda sahnelenecek Recep Bilginer'in Sarı Naciye oyununun müziğiyle, Timur Selçuk'la birlikteliğimiz sürüyor...

As a child he hated the obligatory piano lessons which kept him shut up with Mademoiselle Çamuryan while his friends were out playing. Her tactic of telling a story for each finger did not make him love the piano any better.

"I have always rebelled against authority," he recalls. "At the Conservatory, I was a thorn in the side of those teachers whom I did not respect."

About his father, Münir Nurettin Selçuk, he says: "He was not modest about himself or his music. He realized that he was gifted. If a person is aware of what he is doing, he must play for high stakes, set himself ambitious targets. He taught us, his children, to feel respect for their work and themselves. Now I see the same trait in my daughter."

Timur Selçuk's latest release, "25 Years with Timur Selçuk" came out in June, and Recep Bilginer's Sarı Naciye, for which he wrote the score, will be staged by Ankara State Theatre in the autumn. He rarely sets his hand to lyrics, preferring to compose music for poetry, "and I am not a poet," he adds. Although his songs are greatly outnumbered by his instrumental works, his great love is the voice. "I believe the voice is the only instrument which does not lie. The voice is a person's most loyal friend which deserts him last. You give your last breath, and then die. You cannot play the violin right up to the end."

